

П. Що ся учимъ отъ това че стопанинъ-тѣ даде на всички-ты по единъ пѣнзъ ?

О. Само това че всички-ти послѣдователи Христови ще бѫдѫтъ наградени. Не трѣбува да мыслимъ че всички ще бѫдѫтъ наградени равно ; защото въ тоя свѣтъ Богъ дава на едни и голѣмы дарбы, богатство и благодать отъ колкото на другы ; и въ другый-тѣ свѣтъ маркаръ че всички ще бѫдѫтъ толкова блажени колкото могатъ, пакъ не трѣбува да мыслимъ че всички ще бѫдѫтъ равно блажени. Защото както единъ съсѫдъ може да събере повече отъ другъ, така една душа може да бѫде способна за по голѣмо блаженство отъ другъ. Апостолъ Павелъ казува : “Звѣзда отъ звѣздѫ различа споредъ славѣ-тѣ (1 Кор. 15 : 41) ; и Христосъ учи че най смиренниятъ на този свѣтъ ще бѫде най голѣмий-тѣ въ царство небесно.” Мат. 18 : 4.

П. Като дава Богъ на чада-та си различни дарбы и благодать, трѣбува ли по таіжъ причинѣ да прѣстанемъ отъ да ся стараемъ да придобиемъ по высокъ стъпень на святость ?

О. Не ; защото Богъ общо раздава споредъ старанія-та ни. Който по прилежно ся труди за ученіе, ще стане споредъ способностъ-тѣ си по ученъ ; и който по внимателно испитува слово-то Божіе, по добрѣ ще разбира значеніе-то му. Така, който повече ся моли, и употреблява всички-ты срѣдства за святость, общо ще стигне по высокъ стъпень на святость.

П. Що ся учимъ отъ това че стопанинъ-тѣ